

си молитвичка, прекръстим са: Дядо Господи прости ми, моля ти са от душа, с ум и разум надари ме да не мога да греша. Запази ми ти сърцето от думи и зли неща, всичко виждаш от небето... Дай на мама, дай на татко, сила здраве и живот, мир, любов на всички братя и добър наш народ. Татко наш, който си ти на небето, да ти се свети името. Да бъде царството, да бъде волята ти! Както горе на небето, така и долу на земята. Хлябът наш, който ни го даваш всеки ден, дай ни го днес и ни прости греховете. И ни избави от всичко зло. Амин! В името на Отца и Сина и Светаго духа. Амин!

Тъз молитва са казва "Татко наш". "Отче наш" - друга. Молитвата си я казваш на ум. Умийш си очите, ръцете. Остаят конци. От меня си си оставям един конец на камъните до чешмичката. Нямаши друго име. Язмото му викахми. На Улищица.

От баща си знам тук хората са идвали на Гергьовден да си измият очите с водата от аязмото, да си вземат вода за болни и оставят подарък някакъв или конец от себе си, или монети. И ние идваме тук за това. Вярва се, че водата е лековита за очи и други болести. Някога тук е ставало нещо като събор на Гергьовден. От баща си знам, че хората разправяли, че тук всяка година идвало еленче, което изчаквали да си почине, запалвали му свещичка на рогите и след това го заколвали. Една година като дошло не му запалили свещичка преди да го заколят и вече спряло да идва през следващите години.

Имахми тук наблизо лозе и работехме с мъжа ми. По едно време спря една кола и от нея слязоха двама мъж - стар и млад. Попитаха къде е аязмото и аз отидах с тях да ги заведа. Тогава беше горещо и не течеше силно, но си наляха вода да си занесат в къщи. Казаха ми, че чули, че водата на това аязмо лекува безплодие и имало такава жена у дома си. Отидаха си, ама не знам какво е станало, тъй като нямах връзка с тях.

Когато искали да опожарят църквата ни дядо Слав Шатов събрал една чета момчета и отблъснали турците. Те са взели жена му Ирина, са взели. Тя за четирси дена умряла и той са оженял тогаз за Добра. Втората му жена е Добра. Камъка, чешмата е открита в двора на бати Слав. Чучур имаши, Адама ги прибра тука. Хубо ама, циганти дохождаха да чистят и то жилизно и са го откратнали (чучура).

Църквата е сторена 1843 г. Нашта църква е по- стара от Твърдиш-